

MAZOWIECKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR INSPEKCJI HANDLOWEJ

Warszawa, dnia 20 lutego 2025 r.

DR.8361.105.2024

DECYZJA PO.19.GO.4.2025.JG

Na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12, art. 57 pkt 4 oraz art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 927 ze zm.) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy:

PEPCO POLAND SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ

z siedzibą w Poznaniu, ul. Strzeszyńska 73A, 60-479 Poznań

karę pieniężną w wysokości **1000 zł** (słownie: tysiąc złotych) z tytułu niespełnienia obowiązku informacyjnego określonego w art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

W toku kontroli w sklepie Pepco, przy ul. Chrobrego nr 2, 26-600 Radom, gdzie sprzedawane są produkty w opakowaniach, stwierdzono nieprzekazywanie użytkownikom tych produktów informacji w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach,

- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży, co jest wymagane art. 42 ust. 1 ww. ustawy.

U Z A S A D N I E N I E

W dniach 23-29.05.2024 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie, Delegatura w Radomiu przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy: PEPCO POLAND SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Poznaniu, ul. Strzeszyńska 73A, 60-479 Poznań.

W toku kontroli w sklepie Pepco, przy ul. Chrobrego nr 2 w Radomiu, gdzie sprzedawane są produkty w opakowaniach, stwierdzono nieprzekazywanie użytkownikom tych produktów informacji w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach,

- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży, co jest wymagane art. 42 ust. 1 ww. ustawy.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

W myśl art. 42 ust. 1 ww. ustawy przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- a) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
- b) właściwego postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
- c) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach

– co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż kontrolowany przedsiębiorca: PEPCO POLAND SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Poznaniu, poprzez nieprzekazanie w ww. sklepie, użytkownikom produktów w opakowaniach ww. informacji nie wykonał obowiązku wynikającego z art. 42 ust. 1 ww. ustawy.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowanymi, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten, kto: wbrew przepisowi art. 42 tej ustawy prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- a) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
- b) właściwego postępowania z odpadami opakowanymi,
- c) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach - co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

Na podstawie art. 58 ust. 2 ww. ustawy, karę pieniężną za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c, 11 i 12, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym pismem z dnia 21.01.2025 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 kpa, zawiadomił kontrolowanego przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowanymi. W zawiadomieniu stronę pouczone o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona w piśmie z dnia 03.02.2025 r, przedstawiła stanowisko w sprawie oświadczając, że „PEPCO nie osiągnęła żadnej korzyści wskutek naruszenia, którego się dopuściła, a waga i okoliczności naruszenia prawne nie są istotne i w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa wywiesiła wymagane informacje”. Ponadto przedsiębiorca poinformował, że uchybienie to zostało niezwłocznie usunięte i w pozostałych sklepach PEPCO zostały wywieszone analogiczne informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie wymaganym art. 42 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i opadami opakowanymi. Przedsiębiorca wniósł o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu, a gdyby było to niemożliwe to wymierzenie kary w najniższym wymiarze przewidzianym w art. 57 pkt 4 tej ustawy mając na uwadze powyższą okoliczność, oraz fakt, że stopień naruszenia obowiązków wynikających z przepisów ustawy był „nie istotny”.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę wyjaśnienia strony i wskazuje, iż przedsiębiorca naprawił stwierdzone nieprawidłowości, jednak nie usunął ich skutków, co zostanie wykazane poniżej. Ponadto organ nie podziela stanowiska strony, że stopień naruszenia przedmiotowych

obowiązków był „nie istotny”, co również zostanie przedstawione w dalszej części. Niemniej organ weźmie pod uwagę podniesioną przez stronę okoliczność naprawienia nieprawidłowości.

Odnosnie niewymierzenia kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu za ww. nieprawidłowości Mazowiecki Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej informuje, iż zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa, organ wymierzający karę pieniężną odstępuje od jej nałożenia i poprzestaje na pouczeniu, jeśli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa. Znikomość wagi naruszenia prawa rozumiana jest jako stan, który wywołał jednostkowe i nieznaczne negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych lub skutków tych w ogóle nie wywołał i wywołać nie mógł (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2019). Pomimo zaprzestania naruszenia prawa, w ocenie organu nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa, ponieważ jak wykazano poniżej w przedmiotowej sprawie waga naruszenia nie była znikoma. Nie ma także zastosowania regulacja przepisu art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż za to samo zachowanie na stronę nie została uprzednio nałożona sankcja przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Nie jest również możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 kpa, który stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Organ zauważa, że charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia. Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Wskazać przy tym należy, że usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszenia. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19). W przedmiotowej sprawie, przedsiębiorca zaprzestał naruszenia, jednakże nie usunął skutków naruszenia prawa, albowiem zaistniałe naruszenie prawa, stwierdzone w dniu kontroli, nieodwracalnie pozbawiło pewną grupę konsumentów prawa do uzyskania do przysługujących im istotnych informacji w zakresie: dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach.

Zgodnie z art. 57 pkt 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, kary pieniężne, w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c i 11-12a tej ustawy wynoszą od 500 zł do 20 000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnia się kryteria określone w art. 189d kpa, tj.:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;

- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary wziął pod uwagę przesłanki zawarte w art. 189d kpa i zważył, co następuje:

Waga i okoliczności naruszenia prawa, potrzeba ochrony życia lub zdrowia, ochrona mienia w znacznych rozmiarach, ochrona ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia:

W toku kontroli stwierdzono, że strona prowadziła sprzedaż produktów w opakowaniach w ww. sklepie, tym samym, zgodnie z przepisami prawa, zobowiązana była spełniać wymagania ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Przepis art. 42 ust. 1 tejże ustawy stanowi, iż w przypadku spełnienia przesłanek tj. prowadzenia jednostki handlu detalicznego lub hurtowego oraz sprzedawania produktów w opakowaniach – istnieje obowiązek przekazywania użytkownikom tych produktów określonego rodzaju informacji. Brak ich przekazania ma bezpośredni związek ze szkodliwością dla środowiska. Konsumenci pozbawieni zostali istotnych informacji dotyczących właściwego postępowania z opakowaniami, co może wpływać negatywnie na proces recyklingu opakowań oraz na proces zmniejszania ilości i szkodliwości dla środowiska materiałów i substancji zawartych w opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Naruszenie prawa stwierdzono 23.05.2024 r. W toku kontroli naruszenie zostało naprawione.

Częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu:

Nie stwierdzono wcześniejszego naruszenia przez stronę ww. obowiązku informacyjnego.

Uprzednie ukaranie za to samo zachowanie:

W oparciu o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego stwierdzono, że przedsiębiorca został wpisany do rejestru przedsiębiorców w dniu 11.05.2002 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie nałożył wcześniej kary administracyjnej na przedsiębiorcę z tytułu naruszenia przepisów o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa:

Naruszenie prawa powstało w wyniku niewykonania obowiązku informacyjnego przez stronę. Strona nie przekazywała użytkownikom produktów w opakowaniach informacji w zakresie przewidzianym w przepisach prawa (co najmniej) poprzez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży. Strona przyczyniła się do powstania naruszenia.

Działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa:

W toku kontroli stwierdzono, że przedsiębiorca naprawił nieprawidłowości. Działania te nie usuwają jednak skutków stwierdzonego naruszenia prawa.

Wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła:

Strona poinformowała, że nie uzyskała korzyści z powodu niespełnienia ww. obowiązku informacyjnego.

W przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana.

Strona nie jest osobą fizyczną, tylko osobą prawną (spółka jawna), więc przesłanka dotycząca warunków osobistych strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana nie ma zastosowania na gruncie niniejszej sprawy.

Mając powyższe na uwadze, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, iż przedsiębiorcy: PEPCO POLAND SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Poznaniu z tytułu niewykonania obowiązku określonego w art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, należy wymierzyć karę pieniężną przewidzianą w art. 57 pkt 4 ww. ustawy w wysokości 1000 zł.

W związku z powyższym Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 58 ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi karę pieniężną w kwocie **1000 zł** stanowiącą dochód budżetu państwa, strona powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie: **NBP O/O Warszawa Nr 59 1010 1010 0006 0622 3100 0000**, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

W myśl art. 58 ust. 5 ww. ustawy, do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2025 r. poz. 111).

W myśl art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa należności stanowiące dochody budżetu państwa stanowią niepodatkowe należności budżetowe, które zgodnie z art. 3 pkt 3 tejże ustawy rozumie się jako podatki, do których stosuje się przepisy ustawy Ordynacja Podatkowa.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 312, ze zm.), art. 127 § 1 i § 2 kpa oraz art. 129 § 1 i § 2 kpa, stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

Renata Jezierska

/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. PEPCO POLAND SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ,
ul. Strzeszyńska 73A, 60-479 Poznań;
2. aa.